

Krokbuans Essie SE18274/2016

Ägare: Anders Jansson/Maria Persson Täby

Mor: J Krokbuans Dimma SE37485/2011

Far: RR SE JCH SE UCH Baló S26076/2008

I april 2016 rullade vi ihop mattorna och ställde skorna på hatthyllan innan vi åkte från Stockholm till Kristin och Bernt i Krokomb för att hämta vår valp.

Valet föll på en tik som vi döpte till Essie. Det visade sig att hon var lättlärd och snappade upp allt snabbt, både på gott och ont. Redan tredje dagen satt hon fint vid matskålen och väntade på varsågod innan hon började äta. Vår äldre Hamilton Bella, som var 9 år när Essie kom, tog sig an henne på ett bra sätt och dom blev bästisar direkt.

Bella och Essie i soffan.

Det är gott om hare här runt bostadsområdet i Täby där vi bor och präglingen började redan på de första promenaderna. Första skallen kom strax innan Essie fyllde fyra månader när hon "drev" en hare i flexikoppel med husse flåsandes bakom. Den proceduren upprepades så ofta som möjligt under sommaren och hösten. Här runt Stockholm där jag jagar mest, finns det mer rådjur och dovhjort än harar. Från 21 augusti till mitten av september blev det koppel i skogen när Bella var lös. I mitten på september åkte vi upp till Rajastrand (Birribissen) för den årliga veckan där. Sakta men

säkert så byggdes skogsvanan på under hösten och i oktober åkte vi upp igen och då kom de första egna upptagen. Strax innan 10 månaders ålder så sköt jag den första haren för Essie efter närmare fyra timmars jobb. Massor med långa tappter men hon kämpade på och var värd sin belöning. Normalt så brukar jag koppla en unghund långt tidigare så att dom inte går för hårt, så detta var ett undantag. Att hon inte ger sig på tappterna utan jobbar frenetiskt på är en av hennes förtjänster. Resten av säsongen utvecklades sakta men säkert åt rätt håll. Något enstaka drev på klöv blev det, men aldrig mer än någon minut. Det är mycket vunnet om man slipper ägna jakt dagar åt att jaga hunden istället för att hunden får mer rutin när den jagar hare.

I slutet av säsongen hade hon ett par riktigt bra drev för att vara ett år. Men jag höll fortfarande ner tiden hon fick jaga.

Essies andra säsong startade vi upp på samma sätt som året innan. Inget släpp innan vi for upp till favoritstället Rajastrand i september för 10 dagars träning. Det blev inte upptag varje dag trots att det var ännu mer hare än vanligt. Det längsta drevet under den veckan varade i ca 80 minuter. När vi kom hem fortsatte vi som föregående höst. Essie först och Bella sedan, sakta men säkert fick hon gå längre dagar.

Något enstaka rå drev blev det när hon krockade med dem, men hon släppte självmant inom 10 sekunder.

I Sörmland har det varit en av de blötaste och sämsta säsongerna i mannaminne.

Ofta har det känts som det är en ny årstid varannan dag.

Det blev duschen mer än en gång när vi kom hem efter jakterna när hon hade varit ute på fält och plöjen.

När halsbandet ser ut så här kan ni gissa hur hunden ser ut.

Inte den bästa uppstarten för en unghund, men vi har kämpat på i ur och skur.

När det går lika dåligt för alla man pratar med inklusive ens egen rutinerade Bella så inser man att det

är svårt. Det mest förvånande drevet under hösten var när Essie kom med ett vildsvin som hon drev i 500 meter.

I november så startade vi på Unghundskampen men det gick inte alls. Ett par minusgrader och ordentlig dimma ställde till det. (känner ni igen en stövarägares bortförklaringar). När Essie väl lyckades få upp en hare strax innan kl. 13 så gick den inte att driva. Det blev 15/19 den dagen.

I december startade vi i Unghundsklass på decemberprovet i Södermanland.

Barmark och tjäle i backen och plusgrader. Första haren blev det tvärstopp på när den gick ut på ett fält efter 5 minuter. Nästa hare Essie reste så gick det att driva på öppna ytor men hon kände ingenting på vägen trots att vi hade sett haren ett par minuter tidigare. Runt halv ett kändes det som att det blev något kallare. Och när hon reste hare nr 3 så drev hon den 80 minuter tapptfritt med 56 EP.

I januari så tog vi ett RR och i mitten på februari gick vi ett Öppenklassprov.

Gammal snö ovanpå hård skare och -10 grader när vi släppte och samma visa som på Unghundsprovet. Det luktade ingenting vägarna.

När upptag nr tre kom strax innan klockan tolv så hade temperaturen stigit ordentligt. Den här haren drev hon i 120 minuter. När jag kopplade vid 14:30 så var det +1 grad. 47 Ep blev det den dagen.

Nu var hon klar för att starta i Elitklass. Men med bara två veckor kvar av säsongen och en massa inbokade jakter så fanns det inte många dagar att spela med. Så det fick bli ett EKL prov den 27/28.

Det var Solsken och – 13 grader, men halv storm i byarna (17 m/s) och ganska tuff skare.

Jag var säker på att det skulle bli samma visa som på tidigare prov, svårt på vägarna. Framförallt under morgonen. Men som så ofta den gångna säsongen hade man fel. Nu klarade hon det bra och drev ihop till ett första pris på hare Nr 1. När det var dags för koppling gick drevet hela tiden utanför inropningsavstånd. Så det blev en timme tapptfritt efter 120 minuter.

Hoppades att hon inte skulle hitta någon hare på släpp två inför morgondagen. Men det tog inte många minuter innan det var fullt drev igen. 50 minuter tapptfritt han det bli innan 5 timmar hade passerat och hon kunde kopplas. Både domaren och en aspirant hade samma poäng på samtliga moment. 58 poäng blev det för dagen.

Under natten kom det några centimeter snö och det hade slutat blåsa, så med tanke på gårdagen kändes det förhoppningsfullt. Den kalla pudersnön gjorde att det var svårdrivet, och det var först på en hare som hon reste vid 13:30 som jag började få förhoppningar. Men den buktade trångt i början och sprang i sina egna löpor så det började kännas hopplöst med en hel del tappter.

När hon väl fick tryck på den så att den bytte område tändes hoppet igen. Vid en längre vägtappt någon kilometer bort trodde jag det var skulle bli dötappt. Men hon hittade på den, men efter en bukt så var det tillbaks till upptaget med en ny tappt som följd. Nu krävdes det bara 15 minuter till men klockan började närma sig 16:00. Essie lyckades dock resa haren ytterligare en gång och när klockan blev 16 och provet avbröts hade hon fått ihop till sitt andra pris med 48 EP.

Nu var Elitettan i hamn och därmed så blev hon Jaktchampion 24 månader gammal.

Essie har fortfarande en massa som kan förbättras, med mer rutin så kommer nog det också.

Hon är hård i skallet och får inte en sekund extra.

Men det är hennes energi, envishet, jaktlust och förmåga att resa haren fort som jag ser som hennes främsta styrkor nu.

På de fyra pris drev hon har gjort så har hon rest 10 harar, med en snitt tid från slag till upptag på strax under 11 minuter.

Hon har två Excellent i Bruks/Jaktklass
HD röntgad med grad A och index 127.
Hennes första jaktsäsong blev hon i Södermanlands Stövarklubb.
Bästa Unghund.
Bästa Stövare samtliga starter.
Högst Egenskapspoäng
Hamiltonstövare med högst poäng i Skall och Drevarbete.
Hon är antagligen den yngsta Jaktchampionen i Södermanlands 118 åriga historia.

Men det absolut bästa med henne är att hon är en fantastisk glad och trevlig familje hund.

Amanda 9 år skriver så här om Essie:

Essie gillar att ligga på stolar och ligga i knän. Hon tycker att hon är en knähund. Hon gillar att gosa och mysa framför Tv 'n. Hon är lite busig och gillar att leka. Hon är nyfiken och ska nosa på allt.

